

Աննա Դավթյան

Նկարեցինք այս երկիրը,

Նկարեցինք այս երկիրը,

ամենուր շորություններ դուրս եկան՝

քարեր, քիչ,

խորխորատ:

Քշությունից ծիլեր դուրս եկան՝

թափանցիկ,

քարերի գույնը դեռ մեջները,

ջուր ավելի, քան պնդություն:

Նվաղուն դուրս եկան քարերի մեջ,

մեծ ամպի տակ:

Նկարեցինք անպերի տարածվելը,

մարգեր դուրս եկան քարերի մեջ՝

հավասար, գուգահեռ, կայտառ,

գծել էր մեկը:

Անձրև եկավ,

ոչ ոք չխանգարեց, որ ջրվեն ծառերը,

եկավ, փայլեցրեց տերևները,

կուտակվեց հողի մեջ:

Կանաչը բարձրացավ, շատացավ, լցրեց իրենով,

նկարեցինք այս երկիրը,

շողաց:

Շողում էր: